

Påskens vittnen. Joh 20:24-31

En av de tolv, Tomas, som kallades Tvillingen, hade inte varit med när Jesus kom. De andra lärjungarna sade nu till honom: "Vi har sett Herren", men han sade: "Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida tror jag det inte." En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid åt er alla." Därefter sade han till Tomas: "Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!" Då svarade Tomas: "Min Herre och min Gud." Jesus sade till honom: "Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror."

Också många tecken som inte har tagits med i denna bok gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn.

Tomas, som inte hade varit med när Jesus kom, tror inte på lärjungarnas berättelser utan kräver mer påtagliga bevis. "Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida tror jag det inte". Bara för att han har sagt detta får han dras med det olyckliga tilltalsnamnet "tvivlaren", vilket inte riktigt känns rättvist. Med tanken på att en annan av lärjungarna, Petrus, inte bara tvivlade utan faktiskt förnekade Jesus i ett avgörande skede. Men trots detta kallas Petrus för den främste bland apostlar.

Tomas hade dessutom goda skäl att tvivla. "Skulle Jesus komma tillbaka från de döda? Driver du med mig? Det låter helt befängt". Kanske trodde Tomas att hans vänner levde i en sorts kollektiv villfarelse.

Ibland undrar jag om Jesus valde ut Tomas just för att han tänkte kritiskt och var svår att lura, vilka är två viktiga egenskaper för en lärjunge. Tomas kanske helt enkelt krävde lite bättre bevis, och för övrigt kräver han egentligen inte mer än vad Jesus gav de andra lärjungarna när han visade sig för dem i rummet på övervåningen. Man kan tycka att Tomas borde ha trott det som han hade fått höra av sina nära vänner, så många pålitliga vittnen kan vi tycka.

Det kanske var så att Tomas sörjde över att han hade gått miste om ett tillfälle att träffa Jesus. Han hade missat att få se den uppståndne Kristus tillsammans med de andra. Han kanske kände i sin sorg att han inte förtjänade att bli ett vittne.

En vecka efter visar sig Jesus igen för lärjungarna, och då är Tomas med. Och Jesus förebrår inte sin vän. Han säger inte: "Håll dig på din plats, Satan", som han gjorde när Petrus förirrade sig. Jesus börjar med att säga: "Frid åt er alla".

Vad gör han sedan? Skäller på Tomas, eller fördömer honom? Utesluter honom ur gemenskapen? Nej, han låter Tomas få det han behöver: konkreta bevis. Utan att ens sticka fingrarna i Jesu sår utbrister Tomas: "Min Herre och min Gud". Han blir överväldigad när han ser den som står framför honom, och kanske skäms han också.

Den uppståndne Kristus går varsamt fram med människor som tvivlar, människor som är i behov av försoning och människor som är så vilsna att de inte ser honom. **Detta är särskilt viktigt att tänka på idag, när många kristna bemöter tvivel och osäkerhet med hot och utslutning.**

Titta på hur den uppståndne Kristus reagerar på tvivel. **Han säger någons namn. han förklarar. Han tar emot. Han förlåter. På dessa lågmälda sätt får människor lära känna den uppståndne.**

En sak är jag övertygad om, att den uppståndne visar oss att Gud möter oss där vi är - Gud förstår att vi lärljungar lever ut vår tro på många olika sätt. Därför handlar evangelierna inte bara om Gud, utan också om oss. Känner du dig vilse, och händer det till och med att du förnekar Gud, som Petrus gjorde? Behöver du få ett personligt tilltal från Gud, som Maria fick? Är du som Tomas tvivlaren och behöver få konkreta bevis på att Gud verkar i ditt liv? Eller är du den lärjunge som Jesus älskade, han som står Jesus så nära att han bara tror, utan några bevis?

Oavsett hur du har kommit fram till din tro förstår Gud dig, precis som den uppståndne förstod lärljungarna.

Låt oss få säga som aposteln Paulus ”Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse”. Det är i mötet med den uppståndne som vi blir Påskens vittnen. Han som är här, nära dig och mig, trots påtvingad social distansering.

/Josue Leones

Psalm 758 *Herre, till dig får jag komma*
[Text: Christer Hultgren]

Herre, till dig får jag komma
komma precis som jag är.
Inför dig kan jag ingenting dölja,
du vet varje tanke jag bär.
Men trots att du ser all min svaghet
och vet att jag är ett av dina minsta barn,
får jag komma ändå,
och jag vet det är så:
under allt är jag älskad av dig.

Herre, till dig får jag lämna
allt som vill tynga min själ.
Du lovat att bördorna bära,
du lovat att själv vandra med.
Din närhet är nog,
för jag vet att du dog
för att jag skulle leva och ha allt.
Varje dag, o jag ber,
varje stund du mig ger
vill jag vandra den väg du befallt.

Herre, till dig får jag komma,
när mina dagar är slut.
Jag har hört om en underbar himmel,
dit många har vandrat förut.
Så tryggt att få tro
att börnernas bro
skall bära mig hela vägen hem.
Men bäst är ändå
att jag vet det är så:
under allt är jag älskad av dig.